

Es Ca d'Inca

Lladrarà cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE. ESTRANJER: DUES IDEM IDEM.

PAGO PER ADELANTAT

Es Ca d'Inca
Sr. D. Pedro de A. Peña
Molineros, 12.
PALMA.

LA FESTA NACIONAL

LA nota del dia vé dels toros: no fa gaires setmanes que, en una sola funció, del redondel de Madrid se n'hagueren de trarre quatre o cinch toreros ab ferides graves; ahir nos deyan de València qu' en la *corrida* del diumenge hi hagué també *cogidas*, alguna molt grave. De manera que, a aquest pas, de toreros aviat n' haurem fet net y la *fiesta nacional* perilla d' acabarse per falta de gent del art, per haverhi petat tots els qui'l conreen.

L' assumpto es interessant. Els rotatius de Madrid hi dedican llargues columnes y les ilustracions barates d' allá mateix nos pintan els toreros *antes de la cogida, en la cogida, y después de la cogida*. Els veyem al llit quan el doctor els visita, després quan ja'ls deixan estar assentats y els permeten menjar alguna sémola, després quan, ja llevats, se passejan per la cambra fent tintines. Nos interessan molt per la salut d'aquets egregis personatges, sense'ls quals hauríam de renunciar a lo mellor que tenim; més ben dit, a lo únich que'ns queda: la *fiesta nacional*. Quin estranger faria ja cas de nosaltres si no tinguéssim toros y toreros? És un valent error creure que la gent del Pirineu enllá no menysprea pels toros. Al revés, si tenim encara alguna visita d'europeus civilisats y'ns tenen algun respecte, no es certament, en tesis general, per la nostra bona cara ni pel nostre admirable regiment polítich, sinó pels nostres toros, que a ells els diverteixen molt y ho consideran, y no van

tant errats, com la nota més característica de la raça espanyola.

Però, si s' acaban els toreros, tot això se'n vá a rodar. L' afició a actor en les *corridos* vá mimant cada dia de mala manera, la gent té poca consciencia de lo que significa abusar d' un *mataor* y, no planyentlos, es cosa fatal que vindrá un dia en que per falta de toreros será imposible organisar una *corrida*. A més de que'l terror de la banya aviat será més fort que l' afició a fer toros, y vetaquí com l' espectacle s' anirá estingint per sí mateix, com ja ho ha fet en algunes poblacions.

Qué'ns quedarà aleshores? Quin estranger s' arriscará a passar la frontera? Aduch y quan hi hage altres atractius a Espanya, l' estranger com no sia un estudiós d'ofici, no vé més que pels toros. S' estima més un *ole!* d' un *tendido* de Sevilla que tots els monuments que pugan ensenyarli. Per un *Guerita* o un *Mazzantini*, o simplement per un *Barbián*, donaria, n' estam segurs, tots els nostres polítichs. Perque cada terra fa sa guerra, y aquí som la dels toros y no la de la bona política.

El govern, donchs, s' hauria de preocupar de que'ls toreros no s' acaben. S' haurían de fundar pensions per l' inutilitat y la velleja y les grans senyores de l' aristocracia haurían de contribuir ab donatius a sosteniren els mals passos als *lidiadores*. Ademés, podrian establirse premis com els de les Universitats, Instituts y certámens artístichs per estimular l' afició y lograr que surtian toreros de *primera calidad*

que pugan substituhir als qui's donan de baixa o son víctimes d' una banyada.

Es qüestió d' interesarse per la *fiesta nacional*, y si no, ahont anirem a parar? A les empreses de ferrocarrils y ara a tots els amos y empreses de treball se'ls exigeixen indemnizacions pels accidents, però'ns miram ab tranquil·litat com a cada *corrida* hi há quatre hòmens mal ferits. Això no deu voler dir res, a lo que sembla. Es que deuen considerar als toreros com héroes y no com hòmens.

Pleguem, que, si fins ara hem sigut humoristes, ara potser nos sortiria l' article massa negre. Mirenho tranquil·lament desde la barrera.

De la *Gazeta Vigatana*.

CANDOR

La joveneta no hi veu,
sa mare viuda es baldada,
y son pobres... En voleu
de vida més desolada?

Y donchs en tanta dissort
la pobre jove no's queixa:
fins un somris de conhort
casi may sa cara deixa,

sa cara de tosch perfil
qu' internament il·lumina
la gracia casta y humil
d' una Verge bisantina.

Lo que li manca de llum
be ho té de clar sa innocència,
y'l seu parlar du perfum
de flors d' un'altra existència.

Com ella no sab lo qu'es
veure aquest món, no hu ansia:
per un miracle promés
pot ser ni ho demanaria...

«Tal volta si tingués ulls
(diu la cega conformada)

hauria topat esculls
de qu'are estich preservada.»

Ella s'ha fet un tresor
d'oracions y de gloses,
y com es dolça de cor
y sab dir tan belles coses.

Moltes nines acudint
van a ferli companyia
y se disputan sovint
l'honra de ferli de guia.

¡Pobre cega! entre l'esbart
de xiquetes falagueres
bé sembla una flor de cart
que vollen les cadernerres.

A tot l'estol innocent
ella dona l'ensenyança
ab un cor tant pacient
que may s'apura ni's cansa.

Així se guanya'l seu pá...
Si posan res dins sa dreta,
ella agrahirho sabrá,
anch que sia una floreta.

Si tot sovint ella riu,
també plora de vegades;
però son plujes d'estiu
ses llágrimes prest passades.

Prou ha sentit l'escorsó
de criminal grosseria;
mes son cor ple de perdó
ni recordarho sabria...

Diuen qu'un dia un dolent,
ofès de sa virtut pura,
s'hi acostá devant la gent
per ferli befa més dura.

—Dónam, li digué atrevit,
un brotet d' aquesta rama,
que tot just serà florit
com la teva bona fama...»

La rama en aquell endret
era una seca bardica
que servia de paret,
aspra, seca, cremadica.

La cega estengué la má,
cullí un brot d' aquelles branques,
y'l brot en sech esclatá
florit de poncelles blanques...

—Així la gent ho contá.—

M. COSTA y LLOBERA PRE.

LA TORTRA

Una vegada era una tortra.

Quan Maria anava ab el fuster
Joseph cap el temple, duhent la ga-
via de jonch ab els coloms, la tortra,
que estava dalt d' un arbre, pregun-
tà á les pobres víctimes:

—¡Pubrissons! ¿cóm es que esteu
tan alegres, si vos duhen á la mort?

—Ne hi fa res—respongué 'l co-
lom de més edat, que era sempre 'l que
duya la veu, perque l' altre era ig-
norant de les coses del mon.—Estem

alegres, perque si 'ns maten, serà
pel naixament d' un infant que 's
diu Jesús.

La tortra, fins aleshores, per par-
lar, feya:

—¡Tit, tit, retitit!

Y aixís l' entenian tots els au-
cells, que ab veu més ó menys prima,
diuen lo mateix:

¡Tit, tit, retitit!

Però quan la tortra hagué sentit
al colom experimentat, se quedá tota
maravellada de la dolcesa d' aquell
nom desconegut.

—¡Jesús!

Y plena d' una alegria, que ella
mateixa no podia compendre, anava
saltant de branca en branca, emunt
y avall, á dreta y á esquerra, repe-
tint:

—¡Je-suuuus! ¡Je-suuuus! ¡Je-
suuuuus!

Mentrestant Joseph y Maria ana-
van despareixent al cap-de-vall del
camí.

De giravolt en giravolt, la tortra
arribá al niu, ahont jeya sa pobre
mare, viuda y baldada. La mare, al
véureli fer aquelles ballarugues, to-
ta s' alarmá, perque fins aleshores
la seva filla havia sigut bona mi-
nyona, reposada y quieteta,

—¿Que 't passa, noya?—li pre-
guntá.

Y la tortra, ño sabent eom expli-
car lo que ella mateixa no s' expli-
cava, repetí resolament:

—¡Je-suuuus! ¡Je-suuuus! ¡Je-
suuuuus!

La mare no pogué contenir-se, y
exclamá també;

—Je-suuuus!

Y en aquell moment—¡oh miracle!
—s' aixecá bona y sana, fresca, re-
juvenida y més alegre que may.

Però no acabá tot ab el miracle.

Tant y tant exclamaren mare y
filla aquell nom desconegut, que to-
tes les tortres del bosch acabaren per
dir en chor inmens:

—¡Je-suuuus! ¡Je-suuuus!

Tothom quedava estasiat. Els ar-
bres més vells se donaven carinyoses
encaixades ab les branques, sentintse
rejuvenits. Les flors s' esbadocaven tot
lo que podian per escoltar millor. Els
altres aucells se posaven la poteta al
front, plens de confusió devant sa
ignominiosa derrota. Els conills sor-
tien del caus ab les orelles dretes y
els ulls esperats. Els pajellons bat-
lien d' ales. Les herbes s' inclinaven
de dreta u esquerra, plenes d' admi-
ració. Fins les melodioses fonts, que
de tot murmuren—com han descu-
bert fa temps els poetes—per aquella
vegada callaren.

Y seguia la gran riuada de veus,
cada vegada més unánim:

—¡Je-suuuus! ¡Je-suuuus!

En el bosch hi havia un diable de

color de bitxo que havia fet nil y
una malifetes. Temptava als llenya-
taires quan s' anava fent fosch y
passava sota els arbres alguna pas-
toreta; feya relliscar á les dones que
tornaven de la font ab els cantis
plens; quan els homes dinaven al
mitjdia els tirava mosques á la sopa;
movia renyines entre els més amichs;
es dir, totes se les pensava.

Era aquell mateix dimoni que sur-
als Pastorets.

Donchs, l' endiastat estava dor-
mint quan passava tot lo que he con-
tat, perque encara que la gent diu, y
ab raho, que 'l diable no dorm,
aquell dia el diable havia volgut cor-
vencer á un ignorant, y com no hi ha
res que cansi més, al últim va sen-
tir una son dolça.

Però ab tanta cridoria, el diable
's despertá. Se fregá els ulls, y sen-
ti ben clarament.

—¡Je-suuuus! ¡Je-suuuus!

Y caigué per terra.

Apenas pogué, cames ajudeume,
se posá á correr.

Pel camí anava dihent:

—¡L' haig d' escanyar! L' haig
d' escanyar!

Ell qu' arriba al infern:

—¿Que tens?—li digué 'l rey dels
diables.—¡Quina cara! ¡Y 'l nus ai-
xafat! ¿Vols pendre alguna cosa?
¿Que t' ha passat?

—Una tortra que l' haig d' esca-
nyar, vetho aquí

—Però, ¿qué ha succehit?

—Que m' ha fet caure de nassos.

—¿A tú?

—¡A mi!—digué el diable ab veu
llastimosa. ¡Però la escanyaré, la
escanyaré! Aqueix vespre, quan esti-
guí adormida al niu, l' agafaré, pe-
ro aixó si, pel bech, perque no parli,
y vos la duré.

Y aixís ho feu.

En havent sopat s' en aná á cer-
car la tortra, y se la endugué al in-
fern.

—Veyamla—digué 'l rey dels
diables, volent agafarla.

Però no hi tingué trassa, y la tor-
tra emprengué 'l vol.

Y es posá á cridar:

—¡Je suuuuus! ¡Je suuuuus!

Y tothom caygué de nassos.

D' allavoras ensá, tots els dimonis
son zatos.

Joseph CARNER

(De son llibre *Deu rondalles de Jesús Infant*)

Metje? porqué serás

(ACABAMENT)

Arribá es punt de Nadal, y a s' escola
del Sr. Cascarrabias feren punt. En Batis-
ta escrigué á son pare que vengués a cer-
carlo ab sa carretel-la.

L' amo 'n Xesch ve, paga a n' en Quero
es manteniment y estatje de tres mesos a
rahó de vuit duros cada mes, y els hono-

Es Ga d' Inca

raris de s' escola a n' el Sr. Cascarabias.

—¿Que tal fa en Batista?—preguntá.

—Es un *Etcicero*, homo; sinó que ho diga es seu mestre.

—*Es un buen muchacho.*

—Que m' ho diga en mallorquí; que es negre m' embaraza.

—*Idó, es un buen atloto.*

—¿Vol di troba que té bona cabessa?

—*Camás n' havia tengudo altro de más espaseta; se menja las letras al vol.*

—¿Troba que pot arribá a metje?

—*Y a Papa si polguera.*

—Etich content. ¡Quin *mico* s' en durá es Vicari!

—¿Vicarios! ¿que saben de letra los curas!

—No;—es nostro la sa reixa ben amunt...! fa cada sermó que la plorá ses pedres...!

—¿Predicar...! *á això hey va el perro y el gato. ¿Qué cambio más radical ha hecho su hijo en pocos meses! sabe hablar el castellano más deprisa que V. no bebe una copa de aguardiente... Además se ha despreocupado y...*

—¿Que no l' envía qualche pich a la Mercé a serví misses?

—*Lo principal es el estudio... ¡esto de misas... para las beatas.*

—Idó, si vol saber quin gust té sa nostra porcella rostida, que venga devés Son Neu, aquestes festes.

—*Ja me agradaria; pero ¿cómo quedaría el Quero sin el estaió de la casa?*

—Ja hu sab... a Son Neu té....

—*Será una altra vez.*

—Idó salut que no cansa.

(p'es camí de cap a Son Neu)

—Com t' agrada, Batista, sa carrera de metje?

—Molt, mon pare. Sabeu que reim es vespres! Venen fadrines, y... ballan a les totes y en *Quero* toca sa guiterra, jo s'a cordeón y es meu mestre canta *pataneres*. ... ¡en es fetje pe sa boca... Vaja uns panxons de riure...!

—Y això de s'acordeón que es una *asignatura* de sa carrera de metje?

—Y deu esserho; es meu mestre m' ensenya de tocarhi sa *Marsellesa* y sa *marxa de Riego*.

—Aquest mestre teu no m'ha agradat un pel: fa cara de *republicanot*.

—Ell no hi creu en Deu; ni va a missa ni a confessá.

—Ja he dit jo...

—Ni en *Quero* que no hi va...

—¿Y tú?

—Y jo manco.

—Idó jo no estich perque entre en *Quero* y el senyó carabinero i' esboldreguin es có. Passades festes, tornarás a s' escola del Sr. Vicari.

—Me ca... ab... Batúa el... vinagrel

—¿Qué dius, atlo?

—Que si tench de torná a ca's Vicari...

—¿Qué?

—Me despararé un tir de revolver.

—¡Oie, oie, estimat! veham si t'heuré

de senyalá es cinch dits a sa galta...

—Tocaume un pel, y es budells... vos anirán defora...!

—¿Ah brutet...! Y que t'has cregut (plim, plam.)

—Si no m'hi feis metje... vos dich que...

—¿Metje! (clich, clach) En arribá te posarás sa pallissa y a guardá es porchs, falta gent... ¡¡Metje...?? porqué serás.

Bernat BALLE Pre.

CRONICÓ

Maig de 1904

Dia 13.—Decapvespre arriba a sa badía de Palma una poderosa escuadra inglesa.

—Pescadors d'Andraig troben el cadavre d'un homo, que creven que es un del dos que desaparegueren fa uns quantis dies ab una barqueta de s'Arrendataria.

—El Rey visita en Sevilla varis temples, s'Universidat y asisteix a alguns festetjos.

—A ses corregudes de toros celebrades ahir moriren dos *diestros*, y altres resultaren ab ferides graves.—Mor a Jaén el notable poeta Sr. Almendros Aguilar, y a Paris l'insigne dibuxant espanyol Ubarríeta Vierge.—S'admet sa dimisió a n-el embaxador en Sant Petersburg, Príncep de Pío Saboya, quina vacant ocupa el duch d'Arcos, y al carreg qu'aquest desempeñava de ministre en Bruselas passa don Joan Pérez Caballero.

Dia 14.—Arriben a Palma més barcos inglesos, formant un total de 83 els buchs de guerra que hi ha fondetjats.

—C'escritor mallorquí D. Mateo Obrador dona una important conferencia en el Ateneu Barcelonés.—D. Francesch Silvela també en dona una de conferencia sobre s'ensenyansa obrera en el Foment de les Arts de Madrid.—El Rey visita el clásich barri de la Macarena y se passetja per el de les Delicies. En honor del Sr. Maura se fa un ball aristocratich.

—Els japonesos ayansen contra Port-Arthur sens trobar en son camí obstacles insuperables.—Els governs del Perú y de Colombia convenen en sometre a sa decisió arbitral d'Espanya sa cuestió de deslinde de fronteres.

Dia 15.—A Santa Catalina (Palma) devés les dues de sa matinada s'es declara un horrorós incendi qu'ha causat molts de danys y perjudicis, donchs han quedat completament destruides dues fábricas, una de calssats y una de mobles, y un'altre s'han cremat tots els mobles.

—A l'Academia de Ciències Morals y Polítiques se fa sa recepció del marqués de Vadillo, que desrolla en son discurs aquest tema: El principi secularisador de les societats modernes y son origen. Li contesta molt elocuentement D. Alexandre Pidal.—A les deu surt de Sevilla sa comitiva regia ab direcció a Jaén, aont arriba decapvespre.—En Junquera d' Ambía (Orense) mor repentíment el virtuos Bisbe de la diócessis, Dr. D. Pascual Carrascosa.

—A una correguda de toros, a Oporto,

un bou bota a n-el *tendido* ferint a 30 persones.

Dia 16.—A Andraig un homo sortí en sa nit a una dona y dues fives seves y els-tirá quatre tirs ferint gravement a sa mare y sa fya major. Sa guardia civil ha detengut un sujete que diven es s'autor de tan barbre atenta.

—Arriba el Rey a Madrid, aont li fan una magnífica rebuda. Una gentada imensa l'aclama ab extraordinari entusiasme. El president del Consey reb també homenatjes de respecte y adhesió.—Molts de ferroviaris de «La locomotora invencible» se declaren en vaga.—Els ministres se reuneixen, continuant sa confecció dels presuposts. Se nega s'indult general sollicitat per sa premsa.—Inauguració de s'Esposició general de Belles Arts.—En Canalejas es reelegit president de s'Academia de Jurisprudencia.

—D. Carlos y D.ª Berta han estats rebuts en audiència especial p'el Papa.—Els periodichs fransesos esplicuen detallament cets cassos d'espionatge referents a plans y fortificacions de les seves plasses.

Dia 17.—Se'n va de Palma una de ses tres divisions de s'escuadra inglesa. En es Born es vespre, cumplint sa promesa que feu s'almirant a n el batle, toquen hermoses pessets 100 músichs inglesos, ab motiu des cap d'any del Rey D. Allons.—Mor a Andraig a consecuencia dels tirs d'ahir sa mare de ses fives (a. c. s.)

—El cap d'any del Rey se celebra ab ses solemnidats de costum.—En el Consey a Palau el Sr. Maura pronuncia un estens discurs sobre política interior e internacional.—Entre els obrers ferroviaris que van a fer feyna y sos companyeros vaguistes ocurren colisions. Els trens, a sa sortida, son protegits per sa forsa pública.

—Un telegrama d'origen ingles diu que Port Arthur está ja sitiado per mar y terra.

Dia 18.—Se'n va de Palma el resto de s'esquadra inglesa, que fa maniobres per sa nostra costa y dins uns quantis dies ha de fondetjar a Pollensa.—A n'aquest possible troben un homo penjat. ¡Deu nos do conexement!

—Se reben noves de Córdoba participant qu'ahir decapvespre morí a Villaharta l'insigne prelat salamanti Fray Tomás de la Cámara.—El Consey penitenceri se reuneix per primera vegada.—El ministre de Gracia y Justicia esposa son pla de reformes.—Arriben a Madrid els duchs de Guisa.—Se'n van a Córdoba en Canalejas, Vega d'Armijo y altres caracterisats demócrates, en viatge de propaganda.

Dia 19.—Avuy acaben ses classes de s'Institut Balear, y demá comensarán els eczamins de ses assignatures del batxillerat.

—Ab asistencia de nombrosos representants de provincies s'está celebrant a Madrid una assamblea contra el projecte dels esperits.—A Sevilla se verifiquen Jochs florals.—Sa vaga dels ferroviaris aumenta

en gravetat y estensió, puis s' ha estés a n-els obrers de Sevilla y ses coaccions son més violentes.

Es comentadíssima per tota sa prempsa europea s' anergica y hermosa proteste de Sa Santetat ab motiu del viatge a Roma del president Loubet.

Es CRONISTA.

Lladrades y moxonies

Amb el present nombre cumplim s' any de la segona tongada d' Es Ca D' INCA. Avuy feyem contes porer anunciar qu' a n-el nombre vinent comensariem les innovacions que li volem fer; però com el nou tipo de lletra qu' esperam, encara no es arribat d' Alemanya, hem trobat convenient tenirle per comensar nostres millores.

Com estava anunciat diumenge horabaxench, festivitat de Pentecostes, arribá lo Escelentísim e Ilustrísim senyor Bisbe de Mallorca en aquesta ciutat.

Anaren a sortirli a camí fins a sa raya d' Inca comissions en nom de les autoritats. Aquestes en ses respectives incorporacions l' esperaren a l' entrada d' Inca. Arribat que fonch li besaren l' anell y sa dirigí la comitiva a la casa rectoral, en mitx del poble qu' en massa havia aendit a presenciá la venguda del seu Pastor diocessá.

Tres dies ha permanescut entre noltros, ocupat sempre en los seus trabays pastorals: ha visitat les quatre esglesies y les tres comunidats relligioses que tenim, casi sempre a peu, y algunes vegades, per aprofitar el temps, emplomant el sol de mitx día.

Sa mitjana festa assistí a l' encierro de les coranta hores y feu la capa, y aquesta fou la causa, sens dubta, de la gernació qu' umplí de gom en gom el temple parroquial.

Dimars doná el sagrament de la Confirmació a 336 nins y 321 nines.

Finalment: dimeeres a posta de sol, la despedida a s' estació va esser afectuosa, anant a despedirlo a més de les autoritats totes les persones de representació d' aquesta localitat.

Traduim de La Lectura Dominicana:

En Bones Aires el il·lustrat sacerdot mallorquí D. Andreu Pont,

ha resolta una vaga amenassadora. Aqueix meteix sacerdot, després d' estodiar de visu la organissació catòlica-obrera de Bèlgica, Alemanya y altres països, ha donat nova empena a la de Buenos Aires, logrant augmentar dins poch mesos d' uns setanta a tres mil el nombre de socis de la lliga democrática y fundant distintes institucions per alivi de la pobresa

A n-el carrer de Martí Metje, divenres, hey hagué un espectacle gratis: Una brega de dones per questió d' unes estidores.

Encara que a primera hora, els partes nos alarmaren acusant d' rramament de sang, estirades de cova y cambuxos defora; are millors enterats, sabem que la sang no arribá a n-es torrent y que, gracies a Deu, no hi va haver cap baixa.

Escandols que devertiren aquell carré donant greix a n-el dimoni!

La reverenda M. Priora del convent de S. Jeroni, nos ha fet a sabre, perque ho publiquem, que l' Oració de coranta hores, qu' aquella comunitat acostuma celebrar per la festa del Cor de Jesús, i' han traspasada per la festa de Santa Paula, quecaup' el Janer, perque així d' ivern, els feels pugen assistir millor a ella, llevò que no hi ha tantes feynes y ses vetlades son llargues.

Aiximateix día 12 de Juny ferán una bona festa a n-el Cor de Jesús, amb sermó.

Els veterans del Batalló de Alaba de Tormes j' han tornat de la passetjada militar qu' han feta, recorreguent els pobles de Santa Margalida, Artá, Sant Llorens, Manacor y Sinen. Els quintos qu' eren a Alcudia també han arribat.

El día del Corpus predicará a la parroquia Moss. Gabriel Llompart fill d' Inca y catedràtic del Seminari Conciliar de S. Pere de Palma.

La Guardia Civil ja ha rebuda la Casa Corté que acaba de construir a n-el carrer de Biniamar, D. Domingo Alzina; de modo que desde'l primer de Juny tornarem tenir la Benemérita entre noltros.

Benvenguda sia.

Es Ca d' INCA lo primer que li demanará será que pari aguait a les cases de joch.

ASSAMBLEA NACIONAL DE LA BONA PRENSA. el «Diario de Mallorca» publica la llista dels qui s' hi han assentat com a socis honoraris en la secretaria de Cámara d' esta Diocesis. Hi figura el Sr. Bisbe y altres personatjes importants.

Per nostra part sols hi porem afegir fins avuy: D. Antoni Pujades y Ferrer—Inca; y D. Miquel Durán, en nom d' Es Ca D' INCA.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca

Preus que regiren a n' aquesta ciutat dijous passat: pesse.es

Bassó.	es quintá	a	77'50
Xexa,	sa cordera	a	19'50
Blat,	id.	a	19'00
Ordi.	id.	a	11'75
Id. forasté.	id.	a	10'50
Sivada.	id.	a	8'50
Id. forastera.	id.	a	7'50
Faves cuitores.	id.	a	20'00
Id. ordinari.	id.	a	18'50
Id. per bestia.	id.	a	18'00
Blat de lee Indias	id.	a	16'50
Mongetes de confit.	id.	a	45'00
Id. blanques.	id.	a	36'00
Fasols.	id.	a	36'00
Ciurons.	id.	a	24'00
Gallines.	sa tersa	a	0'80
Galls.	id.	a	0'70
Conis.	id.	a	0'30
Ous.	sa dotzena	a	0'80
Patates.	es quintá, de 6	a	10'00
Olives.	sa barceila de 1'50	a	3'00
Sefrá.	sa unza	a	3'50

Moviment de població

Inscripcions fetes en el registre civil d' Inca durant els dies que s' expressen.

Mes de Maig

NAXIMENTS

Nins 7 Nines 11 Total 18.

CASAMENTS

Día 7 Miquel Pujades, 26 anys, fadrí, ab Margalida Pieras, 22 anys, fadrina.

MORTS

- Día 3 Miquel Flores Pons, 1 any, rosa, Plasetta d' es Sol.
- » 5 Pere Joan Serra y Ferrer, 2 anys, meningitis, carrer des Cep.
- » 9 Mateu Grau Coll, 2 anys, diarrea verde, c. Monjes.
- » » Marta Ramis Estrany, 22 mesos, bronco neumonia, c. Martí metje.
- » 12 Margalida Gríla Mir, 9 mesos, meningitis, c. Pou d' es Moro.
- » » Andreu Company Mateu, 14 mesos, gastritis, c. Rey.
- » 13 Rafel Perelló Llompart, 23 anys, fadrí, rosa, c. distrit 2.º
- » 14 Angela Llompart Beltrán 16 mesos, rosa, c. Pelayres.
- » 16. Antoni Buades Prats, 4 anys, Rosa, Distrit 5.º.
- » 17. Antoni Ferrer Aloy, 14 mesos, Bronco Neumonia, c. Serra.
- » 23. Francisca Coll Rechach, 55 anys, fadrina, Aneurisma-Cardiaco, c. Ponent.

GANGA

FIL de línea telegráfica, usat, ni ha per vendra uns quatre cents kilos.

Per informes podrán passar per sa administració telegráfica y allá darán conta.

Tip. de Pere A. Pizarro S. Francesch 23, Inca.